

Cuda w roku objawienia 1514

Matka Boża Rzeszowska

Dawnymi czasy różni ludzie różnie na chleb codzienny pracowali i zarabiali. Jedni w ciężkim trudzie i znoju (1) ziemię orali, by chleb na niej wyrósł, inni budowaniem domów i zabudowań gospodarskich się trudnili, jeszcze inni wojaczką się trudnili, by bezpieczeństwo i obronę swoich rodzin i swoją przed wrogami zapewnić. Jeszcze inni po świecie chodząc o kawałek chleba, lub jakoweś (2) inne wsparcie (3) prosili. Za swoich dobrodziejów (4) i darczyńców (5) modlitwy liczne a długie odmawiali za otrzymane dobro się odwdzięczając. W codziennym życiu pełnili oni jeszcze jedną ważną funkcję a mianowicie: ponieważ w tych dawnych czasach nie było nie tylko telewizji i radia, ale nawet gazet i poczty nie było, które nam ważne wiadomości ze świata codziennie dostarczają. Owe dziady proszalne (6) różnych historii się nasłuchawszy różne wydarzenia z bliska widząc po świecie rozpowiadali i opowiadali, przeto funkcje gazet, telewizji, radia i nawet poczty pełnili.

Pewnego razu utracił wzrok dziad proszalny Wojciech z Czudca, zwany Wido i cierpiął z tego powodu bardzo, nie mogąc po świecie chodzić i modlitwami i pieśniami nabożnymi na chleb powszedni zarabiać, ale usłyszawszy o niedawnym objawieniu w Rzeszowie na gruszcze, ofiarował się do Rzeszowskiej Pani i wzrok doskonały odzyskał co zaświadczyć ludzie przytomne (7) i okoliczne (8) mogli.

1. znoj, znój – ciężka praca, trud
2. jakoweś – jakieś
3. wsparcie – tu w znaczeniu pomoc
4. dobrodziej – człowiek czyniący dobro, pomagający potrzebującym pomocy i biednym
5. darczyńca – ofiarodawca, dający dary, wsparcie
6. dziad proszalny – żebrak
7. ludzie przytomne - ludzie świadomi,
8. ludzie okoliczne – sąsiedzi, blisko mieszkający

Marek Czarnota

